

سیمېگویرە

Simbegwire

- ✍ Rukia Nantale
- ✍ Benjamin Mitchley
- ✍ Marzieh Mohammadian Haghghi
- 💬 persisk / nynorsk
- 📊 nivå 5

(uten bilder)

وقتی که مادرسیمبگویره مرد، او خیلی غمگین بود. پدر سیمبگویره تمام تلاشش را کرد تا از دخترش مراقبت کند. کم کم آنها یاد گرفتند که بدون وجود مادرسیمبگویره دوباره احساس شادی کنند. هر روز صبح آنها می‌نشستند و در مورد روزی که پیش رو داشتند با هم صحبت می‌کردند. هر بعد از ظهر با هم شام درست می‌کردند. بعد از شستن ظرفها، پدرسیمبگویره در انجام تکالیفش به او کمک می‌کرد.

...

Då Simbegwire si mor døydde, vart ho veldig lei seg. Simbegwire sin far gjorde sitt beste for å ta hand om dotter si. Litt etter litt vart dei lukkelege igjen, utan Simbegwire si mor. Kvar morgen sat dei og snakka om dagen som låg føre dei. Kvar kveld laga dei middag saman. Etter at dei hadde teke oppvasken, hjelpte Simbegwire sin far henne med leksene.

یک روز پدر سیمبگویره دیرتر از همیشه به خانه آمد. او صدا زد، "دخترم کجاشی؟" سیمبگویره به سمت پدرش دوید. وقتی که دید پدرش دست زنی را گرفته بیحرکت ایستاد. "دخترم، من میخواهم که تو شخص خاصی را ملاقات کنی. با لبخند گفت، "این آنیتا هست".

...

Ein dag kom Simbegwire sin far heim seinare enn vanleg. "Kor er du, jenta mi?" ropte han. Simbegwire sprang til far sin. Ho stoppa opp då ho såg at han heldt ei dame i handa. "Eg vil at du skal møta ei spesiell kvinne, jenta mi. Dette er Anita", sa han og smilte.

آنیتا گفت، "سلام سیمبگویره ، پدرت در مورد تو زیاد برايم گفته است." ولی او لبخند نزد یا دست سیمبگویره را نگرفت. پدر سیمبگویره خوشحال و هیجان زده بود. او در مورد اینکه اگرهر سه تای آنها با هم زندگی کنند، چقدر خوشبخت می‌شوند صحبت کرد. او گفت "دخترم، من امیدوارم که تو آنیتا را به عنوان مادرت بپذیری."

...

"Hei Simbegwire, far din har fortalt meg mykje om deg", sa Anita. Men ho smilte ikkje og tok ikkje handa til jenta. Simbegwire sin far var glad og begeistra. Han snakka om at dei tre skulle bu saman, og kor godt dei skulle få det. "Jenta mi, eg håpar du vil akseptera Anita som mor di", sa han.

زندگی سیمبگویره تغییر کرد. او دیگر وقت نداشت که صبح کنار پدرش بنشیند. آنیتا کارهای خانه‌ی خیلی زیادی به او می‌داد در حدی که بعد از ظهرها برای انجام تکالیف خیلی خسته بود. او بعد از خوردن شام یک راست به رختخواب می‌رفت. تنها چیزی که به او آرامش می‌داد پتوی رنگارنگی بود که مادرش به او داده بود. پدر سیمبگویره متوجه نبود که دخترش شاد به نظر نمی‌رسد.

...

Livet til Simbegwire forandra seg. Ho hadde ikkje lenger tid til å sitja saman med far sin om morgonen. Anita gav henne så mykje husarbeid at ho vart for sliten til å gjera leksene om kvelden. Ho gjekk rett til sengs etter middag. Den einaste trøysta ho hadde var eit fargerikt teppe mor hennar hadde gjeve henne. Det verka ikkje som Simbegwire sin far merka at dotter hans var ulykkeleg.

بعد از چند ماه، پدر سیمبگویره به آنها گفت که باید برای مدتی خانه را ترک کند. او گفت، "باید به سفری کاری بروم." "ولی می‌دانم که شما مراقب هم خواهید بود." صورت سیمبگویره آویزان و غمگین شد، ولی پدرش متوجه نشد. آنیتا هیچ حرفی نزد او هم خوشحال نبود.

...

Etter nokre månader fortalte Simbegwire sin far dei at han skulle vera borte eit bel. "Eg må reisa på grunn av jobben min", sa han. Men eg veit at de kjem til ta vare på kvarandre." Simbegwire såg trist ut, men faren la ikkje merke til det. Anita sa ikkje noko. Ho var ikkje glad ho heller.

اوپاع برای سیمبگویره بدتر شد. اگر او کارهای روزمره را تمام نمی‌کرد یا شکایت می‌کرد، آنیتا او را کتک می‌زد. و موقع شام، آنیتا بیشتر غذاها را می‌خورد، و سیمبگویره را با اندکی غذا رها میکرد. هر شب سیمبگویره برای خودش گریه می‌کرد و پتوی مادرش را در آغوش می‌گرفت تا خوابش ببرد.

...

Ting vart berre vondare for Simbegwire. Viss ho ikkje gjorde ferdig husarbeidet, eller klaga, slo Anita henne. Og under middagen åt Anita det meste av maten, slik at Simbegwire berre fekk nokre få restar. Kvar natt gret Simbegwire til ho fall i søvn medan ho klemde rundt teppet frå mor si.

یک روز صبح، سیمبگویره دیر از رختخواب بلند شد. آنیتا سرش داد زد و گفت،
“تو دختر تبلی هستی!” او سیمبگویره را از تخت هل داد. آن پتوی با ارزش به
ناخنش گیر کرد و به دو قسمت پاره شد.

...

Ein morgen brukte Simbegwire lang tid på å stå opp.
“Din lathans!” ropte Anita. Ho drog Simbegwire ut av
senga. Teppet ho var så glad i sat fast på ein spikar og
rakna.

سیمبگویره خیلی آشفته بود. او تصمیم گرفت که از خانه فرار کند. او قسمتی از پتوی مادرش را برداشت، مقداری غذا برداشت و خانه را ترک کرد. او راهی که پدرش رفته بود را دنبال کرد.

...

Simbegwire var veldig opprørt. Ho bestemte seg for å rømma. Ho tok bitane frå teppet til mora, pakka litt mat og drog av garde. Ho følgde den same vegen som far hennar hadde teke.

وقتی که غروب شد، از یک درخت بلند نزدیک رود بالا رفت و در شاخه ها برای خودش تختی درست کرد. تا زمانی که به خواب رفت آواز می خواند: "مامان، مامان، مامان تو من را رها کردی. تو مرا رها کردی و دیگر هیچ وقت برنگشتی.
پدر دیگر من را دوست ندارد. مامان، تو کی برمی گردی؟ تو منو رها کردی."

...

Då kvelden kom, klatra ho opp i eit høgt tre ved ein bekke og reidde seg ei seng i greinene. Då ho gjekk og la seg, song ho: "Mamma, mamma, mamma, du forlét meg. Du forlét meg og kom aldri tilbake. Pappa er ikkje glad i meg lenger. Mamma, når kjem du tilbake? Du forlét meg."

صبح روز بعد، سیمبگویره دوباره آواز خواند. وقتی که زنان برای شستن لباس هایشان به کنار رود آمدند، صدای آواز غمگینی را که از بالای یک درخت بلند می‌آمد، شنیدند. آنها فکر کردند که آن فقط باد است که برگ‌ها را به صدا در می‌آورد، و به کار خود ادامه دادند. ولی یکی از خانم‌ها خیلی با دقت به آواز گوش داد.

...

Neste morgen song Simbegwire songen igjen. Då kvinnene kom for å vaska kleda sine i bekken, høyrde dei den triste songen frå høgt oppe i treet. Dei trudde det berre var vinden som rasla med blada og heldt fram med arbeidet sitt. Men éin av kvinnene høyrde veldig nøye på songen.

آن زن به بالای درخت نگاه کرد. وقتی که او آن دختر و قسمتی از پتوی رنگارنگش را دید، گریه کرد، "سیمبگویره ، دختر برادرم." زنان دیگر شستشو را متوقف کردند و به سیمبگویره در پایین آمدن از درخت کمک کردند. عمه اش آن دخترک را در آغوش گرفت وسعی کرد اورا دلداری دهد.

• • •

Denne kvinna såg opp i treet. Då ho såg jenta og bitane av det fargerike teppet, ropte ho: "Simbegwire, dottera til bror min!" Dei andre kvinnene stoppa å vaska og hjelpte Simbegwire med å klatra ned frå treet. Tanta hennar gav den vesle jenta ein klem og prøvde å trøysta henne.

عمه‌ی سیمبگویره او را به خانه‌ی خودش برد. او به سیمبگویره غذای گرم داد، و او را با پتوی مادرش در رختخواب گذاشت. آن شب سیمبگویره گریه کرد تا زمانی که خوابش برد. ولی آنها اشک آسودگی بود. او می‌دانست که عمه‌اش مراقبش خواهد بود.

• • •

Tanta til Simbegwire tok med seg barnet til sitt eige hus. Ho gav Simbegwire varm mat, og la henne til å sova med teppet til mor si. Den natta gret Simbegwire idet ho sovna. Men det var fordi ho var så letta. Ho visste at tanta hennar ville ta seg av henne.

وقتی که پدر سیمبگویره به خانه برگشت، اتفاقش را خالی دید. با قلبی
اندوهگین پرسید، "چه اتفاقی افتاده آنیتا؟" زن توضیح داد که سیمبگویره
فرار کرده است. او گفت، "من از او خواستم که به من احترام بگذارد،" ولی
شاید من خیلی سخت گیر بودم." پدر سیمبگویره خانه را ترک کرد و به سمت
مسیر رود رفت. او مسیرش را به سمت روستای خواهرش ادامه داد تا ببیند که
آیا او سیمبگویره را دیده است.

...

Då Simbegwire sin far kom heim, såg han at rommet
hennar var tomt. "Kva har skjedd, Anita?" spurde han
bekymra. Kvinna svara at Simbegwire hadde stukke av.
"Eg ville at ho skulle respektera meg", sa ho. "Men
kanskje eg var for streng." Simbegwire sin far forlét
huset og gjekk i retning av bekken. Han heldt fram til
landsbyen til syster si for å finna ut om ho hadde sett
Simbegwire.

سیمبگویره داشت با بچه های عمه اش بازی می کرد که پدرش را از دور دید. او ترسیده بود ممکن بود پدرش عصبانی باشد، پس او به داخل خانه دوید تا قایم شود. ولی پدرش به سمت او رفت و گفت، "سیمبگویره، تو یک مادر عالی برای خودت پیدا کردی. کسی که تو را دوست دارد و تو را می فهمد. من به تو افتخار می کنم و تو را دوست دارم." آنها موافقت کردند که سیمبگویره تا زمانی که بخواهد پیش عمه اش بماند.

...

Simbegwire leikte med fetrane og kusinene sine då ho såg far sin på lang avstand. Ho var redd han skulle verta sint, så ho sprang inn i huset og gøynde seg. Men far hennar gjekk til henne og sa: "Simbegwire, du har funne den beste mora i verda. Ei som er glad i deg og forstår deg. Eg er stolt av deg og glad i deg." Dei vart samde om at Simbegwire skulle verta buande hos tanta si så lenge ho ville.

پدرش هر روز به دیدن او می‌رفت. سرانجام او با آنیتا رفت. او دستش را دراز کرد که دستان سیمبگویره را بگیرد. او گریه کرد و گفت، "من خیلی متأسفم کوچولو، من اشتباه کردم." "به من اجازه می‌دهی که دوباره امتحان کنم؟" سیمبگویره به پدرش و صورت نگرانش نگاه کرد. سپس به آرامی به سمت آنیتا قدم برداشت و دستانش را دور او حلقه کرد.

...

Far hennar vitja henne kvar dag. Etter kvart kom han med Anita. Ho rakk handa til Simbegwire. "Eg er veldig lei meg, vesla, eg tok feil", gret ho. "Vil du la meg prøva igjen?" Simbegwire såg på far sin og den bekymra mina hans. Då gjekk ho bort til Anita og la langsamt armane rundt henne.

هفته‌ی بعد، آنیتا، سیمبگویره، عمه و پسر عمه هایش را به صرف عصرانه به خانه دعوت کرد. عجب ضیافتی! آنیتا تمام غذاهای مورد علاقه‌ی سیمبگویره را آماده کرده بود، وهمگی تا جایی که جا داشتند از آنها خوردند. سپس بچه‌ها در حالیکه بزرگترها مشغول صحبت بودند سرگرم بازی شدند. سیمبگویره احساس شادی و شجاعت کرد. او زود تصمیم گرفت، خیلی زود، که به خانه برگرد و با پدر و نامادریش زندگی کند.

...

Neste veke bad Anita Simbegwire, saman med fetrane, kusinene og tanta, heim til seg på eit måltid. For ein fest! Anita laga alle yndlingsrettane til Simbegwire, og alle åt til dei vart gode og mette. Deretter leikte borna medan dei vaksne snakka. Simbegwire følte seg glad og modig. Ho bestemte at snart, veldig snart, skulle ho flytta heim og bu med far sin og stemor si.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

سیمبگویره

Simbegwire

Skrevet av: Rukia Nantale

Illustret av: Benjamin Mitchley

Oversatt av: Marzieh Mohammadian Haghghi (fa), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand
(nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens](#).